

Seară frumoasă

Bragagiu

Nu știu cum se face,
Nu știu cum se spune
Când atâta pace
Este-n Soare-apune.

Iar mireasma mierii
Curge din fâneță
Și tăcerea serii
S-a-nstelat în viață.

Își învâрте fulgul
Ora cea târzie,
Curge caprimulgul
Ca o poezie.

Ultima bătaie
De la zvon de muncă,
Scurt nechează caii
Lăsați nopții-n luncă.

Curge tihna-n ape
Ce-nconjoară grindul
Și din palme-aproape
O privește gândul.

Sună greierușii
Versurile rupte,
Se smulg din cătușe
Sunete abrupte.

Care cad din frunză,
Care curg din creștet
Pe-unde în spuză
Și-n văzduhul veșted.

Vine timpu-n Lună,
Vine vremea-n stele,
Iar pe mal s-adună
Horele de iele.

Noaptea s-o horească
Fără de oprire,
Până și o iască

Fumegă iubire.

Sufletu-mi aleargă
Hăbăuc de toate -
Lumea este largă
Doar în libertate.

Amețește-n fânul,
Bălăcește unde:
Ce i-i lui destinul
Încotro și unde?

I se-neacă pasul
Moale în otavă,
Iar o bufnă glasul
Și-l răzbi gângavă.

Nu-s bogat cu banul,
Nu sunt uns în stimă
Și nu-mi are anul
Trecere sublimă.

Dar îți spun, Isuse,
Mulțumesc de gânduri
Că nu-mi sunt supuse
Slovele din rânduri.

Fără dram de liră
Sunt în prospețime:
Ele rânduiri
Ritmul lor și rime.

Singure escală
Hotărăsc din seară
Ca pe foaia goală
Viața să răsară.

Mulțumesc că minte
Nu am învățată
Schilodind cuvinte
Să le-ngrop în artă.
Victor Bragagiu